

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců Mariana Kokeše a Lubomíra Majerčíka ve věci

žalobkyně: **Česká pošta s. p.**, IČO: 47114983
sídlem Politických vězňů 909/4, 225 99 Praha 1
zastoupený advokátem JUDr. Vilémem Podešvou, LL.M.
sídlem Na Pankráci 1683/127, 140 00 Praha 4

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
sídlem Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu spočívajícím v provedení místního šetření žalovaným ve dnech 4. – 6. 3. 2025 v obchodních prostorách žalobkyně na základě pověření ze dne 26. 2. 2025, č. j. ÚOHS-07459/2025/872,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá ochrany před nezákonným zásahem správního orgánu spočívajícím v provedení místního šetření podle § 21f zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, v rozhodném znění (dále jen „ZOHS“), žalovaným ve dnech 4. – 6. 3. 2025 v obchodních prostorách žalobkyně, ke kterému došlo na základě pověření předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 26. 2. 2025, č. j. ÚOHS-07459/2025/872 (dále jen „Pověření“). Účelem šetření bylo prověření možného spáchání přestupku, spočívajícího ve zneužití dominantního postavení ztěžováním vstupu konkurentů na trh a jejich možnosti efektivně soutěžit. Žalobkyně konkrétně požaduje, aby byla konstatována nezákonnost tohoto místního šetření jako celku a aby bylo nařízeno, že žalovaný nemůže ze zajištěných dokumentů vycházet.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Žalobkyně v žalobě namítá nezákonnost předmětného místního šetření, neboť nebylo přiměřené stanovenému cíli. Neobstojí tak v testu vhodnosti, délky a rozsahu. Žalobkyně označila dva hlavní důvody nepřiměřenosti. Žalovaný zaprvé během šetření procházel i dokumenty, jež mohl získat méně invazivními metodami (výzvou k poskytnutí obchodních záznamů), zadruhé se seznamoval s velmi vysokým množstvím „předmětů na očích“, přičemž adekvátně nereagoval na vývoj místního šetření. Žalobkyně dále upozornila, že žalovaný provedl místní šetření téměř rok a půl od zahájení předběžného šetření u žalobkyně. Je proto otázkou, zda v tomto kontextu mohl žalovaný očekávat, že získá nějaké nové důkazy o údajném protisoutěžním jednání. S ohledem na to, jakými informacemi žalovaný disponoval před zahájením místního šetření, jakož i jak bylo místní šetření vedeno, má žalobkyně za to, že žalovaný nenastavil místní šetření tak, aby bylo způsobilé proporcionální cestou vést k opatření relevantních důkazních prostředků.
3. Žalobkyně konkrétně namítala, že žalovaný nejprve procházel dokumenty na úložišti SharePoint bez použití klíčových slov či předběžného prověření, zda se vůbec týkají předmětu místního šetření. Jednalo se přitom o dokumenty za poměrně široké časové období přinejmenším od roku 2020. O nízké relevanci takto procházených dokumentů svědčí i skutečnost, že žalovaný tímto způsobem zajistil pouze 13 dokumentů z několika stovek. Ohledně prověřování emailových schránek pomocí klíčových slov žalobkyně namítá, že žalovaný přesto otvíral, četl a seznamoval se se stovkami až tisíci dokumentů. Zajistil však pouze 33 dokumentů. Přestože se žalovaný v průběhu místního šetření pokoušel počet výskytů klíčových slov korigovat pomocí logického operátoru „NOT“, nepodařilo se mu to. Příčinou vysokého počtu výskytů klíčových slov bylo příliš široké vymezení řetězců klíčových slov použitím logického operátoru „OR“ a obecných výrazů (např. smlouva o přístupu, dodatek, obvyčejné psaní, První novinová společnost apod.). Žalobkyně odkazuje na podle ní skutkově obdobnou věc řešenou v rozsudku Krajského soudu v Brně ve věci *HP TRONIC Zlín, spol. s r.o.* (ze dne 3. 7. 2024, č. j. 31 A 72/2023-174, rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na www.nssoud.cz).

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě nejprve upozornil na vazbu mezi předběžným šetřením a místním šetřením podle zákona o ochraně hospodářské soutěže. V projednávaném případě měl žalovaný podezření, že žalobkyně spáchala přestupek zneužití dominantního postavení, proto musel shromáždit řadu podkladů, což prováděl nejprve pomocí neinvazivních nástrojů

a až poté přistoupil k šetření v obchodních prostorách. Moment překvapení, důležitý při odhalování kartelových dohod, nehraje u přestupků zneužití dominantního postavení tak významnou roli, neboť podklady o takovém jednání není snadné zlikvidovat.

5. Přestože žalovaný obdržel od žalobkyně na základě výzev určité množství dokumentů, nelze automaticky očekávat, že touto cestou získá všechny relevantní dokumenty, a to i proto, že sám nemusí vědět, které z dokumentů si má ještě vyžádat. Pokud tedy v průběhu místního šetření žalovaný prověřoval všechny dokumenty na úložišti SharePoint, avšak zajistil pouze dva z nich, nepostupoval nepřiměřeně. Žalobkyně používá podle žalovaného mylně pojem „předměty na očích“. Během místního šetření nebyly prohlíženy či zajištěny žádné dokumenty, které bylo možné takto označit. Žalovaný nesouhlasí ani s tím, že by použil příliš obecná klíčová slova. O nepřiměřenosti místního šetření nemůže svědčit ani nižší množství zajištěných dokumentů ani období, ve kterých dokumenty vznikly. Z hlediska délky taktéž podle žalovaného nešlo o nějak nestandartní či nepřiměřené místní šetření.

IV. Posouzení věci soudem

6. Krajský soud, za splnění podmínek dle § 51 s. ř. s. bez nařízení jednání, se v intencích žalobních bodů zabýval tím, zda lze na základě zjištěného skutkového stavu dospět k závěru o nezákonnosti zásahu žalovaného ve smyslu § 82 s. ř. s., přičemž shledal, že **žaloba není důvodná** (§ 87 odst. 3 s. ř. s.).
7. Podstatu nyní projednávané věci tvoří tvrzení žalobkyně, že provedením místního šetření dle § 21f ZOHS žalovaným ve dnech 4. – 6. 3. 2025 v obchodních prostorách žalobkyně došlo k nezákonnému zásahu do jejích práv.

IV. a) Obecná východiska

8. O tom, že žaloba na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu podle § 82 a násl. s. ř. s. je adekvátním prostředkem bezprostřední ochrany proti provedení místního šetření žalovaným dle zákona o ochraně hospodářské soutěže, svědčí rozsudek Evropského soudu pro lidská práva (dále jen „ESLP“) ze dne 2. 10. 2014 ve věci *DELTA PEKÁŘNY a. s. proti České republice*, č. stížnosti 97/11, jenž tento typ žaloby považuje za nejvhodnější mechanismus ochrany proti zneužití pravomoci žalovaného jakožto kontrolního orgánu při místním šetření. Pokud jde o možnosti a rozsah soudního přezkumu provedených šetření, je tedy namístě vycházet právě z uvedeného rozsudku a na něj navazující judikatury vnitrostátních soudů [viz například nálezy Ústavního soudu ze dne 9. 2. 2016, sp. zn. IV. ÚS 4397/12; (N 27/80 SbNU 345), dostupný na <https://nalus.usoud.cz>].
9. V návaznosti na rozsudek ESLP ve věci *DELTA PEKÁŘNY a. s. proti České republice* byl s účinností od 19. 10. 2016 doplněn § 21f ZOHS o odst. 7 ve znění: „*Proti šetření v obchodních prostorách soutěžitelů lze podat žalobu.*“ Jak uvádí důvodová zpráva k zákonu č. 293/2016 Sb., kterým byla citovaná změna v zákoně o ochraně hospodářské soutěže provedena, „[t]ato žaloba přitom umožňuje, aby soud přezkoumal nejenom to, zda byly dodrženy podmínky pro zahájení místního šetření, ale i samotný průběh tohoto šetření, a to relativně krátce po realizaci zásahu, jelikož pro podání zmíněné žaloby soudní řád správní zakotvuje subjektivní lhůtu dvou měsíců“.
10. Na základě § 21f odst. 7 zákona o ochraně hospodářské soutěže ve spojení s § 82 a násl. s. ř. s. již správní soudy přezkouvají místní šetření *en bloc*, tedy nejen samotné pověření k šetření, ale též (a zejména) jeho vlastní průběh, přičemž mohou vyslovit jeho nezákonnost,

zakázat žalovanému pokračovat v porušování práv soutěžitelů a, je-li to možné, přikázat mu obnovit stav před zásahem (§ 87 odst. 2 s. ř. s.).

11. Mezi žalobkyní a žalovaným není sporu o tom, že místní šetření mělo oporu v § 21f ZOHS a jeho realizace mohla sledovat legitimní cíl, kterým je efektivní výkon ochrany hospodářské soutěže či zájem na hospodářském blahobytu země (rozsudek *DELTA PEKÁRNY*, § 81). Ze skutečnosti, že místní šetření mělo zákonný základ a obecně je jeho provádění v souladu s legitimními cíli, však ještě nelze učinit závěr, že nepředstavovalo nezákonný zásah ve smyslu § 82 s. ř. s. Aby šetření na místě obstálo jako zákonné, musí být především přiměřené legitimnímu cíli, a proto musí vyhovět testu vhodnosti, délky a rozsahu (srov. citovaný rozsudek ve věci *HP TRONIC Zlín, spol. s r.o.*, bod 11).
12. Žalobkyně spatřuje nezákonnost místního šetření v tom, že nebylo nezbytné pro zajištění některých dokumentů, a také v samotném průběhu šetření. V prvním okruhu námitek tedy žalobkyně zpochybňuje nezbytnost provedení místního šetření, v druhém okruhu pak brojí proti jeho rozsahu.

IV. b) Skutkové okolnosti

13. Ze spisového materiálu žalovaného vyplývá, že žalovaný dne 4. 10. 2023 obdržel podnět upozorňující na možné porušení zákona žalobkyní spočívajícího v tom, že odmítala přebírat zásilky klientů podatele podnětu. Žalovaný prováděl předběžné šetření dle § 20 odst. 1 písm. a) ZOHS pod sp. zn. ÚOHS-P1050/2023/DP. Od žalobkyně i dalších subjektů si postupem dle § 21e ZOHS vyžádal obchodní záznamy a provedl ústní jednání s podatelem podnětu i s žalobkyní. Dne 26. 2. 2025 vystavil předseda žalovaného pověření č. j. ÚOHS-07459/2025/872 k provedení šetření na místě v obchodních prostorách žalobkyně na základě § 21f ve spojení s § 20 odst. 1 písm. a) a odst. 3 ZOHS. Jako právní důvod pověření označuje prověření možného spáchání přestupku dle § 22a odst. 1 písm. c) ZOHS spočívajícího ve zneužití dominantního postavení v rozporu s § 11 odst. 1 ZOHS a/nebo možného porušení zákazu stanoveného v čl. 102 Smlouvy o fungování Evropské unie, a to
 - v oblasti **doručování obyčejných listovních zásilek** pro smluvní zákazníky stanovením výše cen a podmínek poskytování služby Nezapsaná listovní zásilka/Zapsaná listovní zásilka a případně cen dalších služeb definovaných v návrhu změny Smlouvy o přístupu ke zvláštním službám a prvkům poštovní infrastruktury zaslané v roce 2023 provozovatelům poskytujícím nebo zajišťujícím poštovní služby,
 - v oblasti **doručování tiskových zásilek** odmítnutím poskytovat od roku 2024 službu Tisková zásilka společnosti podateli podnětu,
 - v oblasti **doručování listovních zásilek typu adresného direct mailu** stanovením vyšší ceny služby Obchodní psaní pro doručování zákazníkům podatele podnětu v roce 2023, než která je poskytována vlastním zákazníkům žalobkyně,
 - v oblastech **doručování listovních zásilek typu adresného direct mailu a doručování tiskových zásilek** dlouhodobým uplatňováním nepřiměřeně nízkých cen služeb Obchodní psaní a Tisková zásilka.
14. Důvodnými indiciemi pro provedení šetření na místě byly jednak podklady z předběžného šetření, a také závěry z rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 6. 2023, č. j. ÚOHS-21628/2023/873, jehož výňatek je obsažen ve správním spisu.

15. Ve dnech 4. 3. 2025 až 6. 3. 2025 proběhlo předmětné místní šetření. O jeho průběhu byl sepsán protokol, z něhož vyplývá, že inspektoři žalovaného od manažerky oddělení lidských zdrojů zjistili organizační strukturu žalobkyně (jednotlivé úseky a oddělení včetně vedoucích pracovníků). Na základě toho inspektoři vybrali dvanáct současných nebo bývalých zaměstnanců žalobkyně a obsahy jejich emailových schránek exportovali na lokální uložiště. Samotná data následně prohledávali pomocí deseti řetězců klíčových slov. Žalovaný tímto způsobem zajistil 33 dokumentů. V mezidobí, co byla exportována data na lokální uložiště, inspektoři požádali o zpřístupnění obchodních záznamů tří zaměstnanců žalobkyně na sdíleném úložišti SharePoint, jež následně prohledávali. Žalovaný tímto způsobem zajistil 11 dokumentů. Inspektoři taktéž prověřovali přílohy zápisů z porad výboru pro strategii dozorčí rady, přičemž zajistili dva dokumenty.

IV. c) Nezbytnost místního šetření

16. Žalobkyně namítá, že součástí testu vhodnosti je i posuzování toho, zda je místní šetření nezbytné, tedy zda žalovaný nemohl získat část podkladů méně invazivními způsoby. Žalovaný provedl před místním šetřením předběžné šetření, v jehož rámci s žalobkyní ústně jednal a postupem dle § 21e odst. 2 ZOHS si od ní vyžádal informace. Mohl proto v této aktivitě pokračovat a vyžádat si i zápisy z porad vedení žalobkyně, útvaru generálního ředitele či Výboru dozorčí rady pro strategii a řízení. Přesto pro zajištění i takových podkladů sáhl k nejvíce invazivnímu zásahu do práv žalobkyně v podobě místního šetření.
17. Krajský soud předepisuje, že ač dává zákon žalovanému k dispozici různé vyšetřovací prostředky, tato samotná skutečnost neznamená, že je může žalovaný také neomezeně využívat. Šetření na místě ve smyslu § 21f a 21g ZOHS skutečně představují opatření nejvíce zasahující do práv dotčeného subjektu. Součástí zkoumání přiměřenosti zásahu do práva na soukromí je přitom vždy i posouzení nezbytnosti takového zásahu (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 9. 2. 2016, sp. zn. IV. ÚS 4397/12, rozhodnutí Ústavního soudu jsou dostupná na <http://nalus.usoud.cz>).
18. V projednávané věci byl přitom oslaben prvek překvapení, neboť žalobkyně dopředu věděla o tom, jaké skutkové okolnosti žalovaný prošetřuje pro možné zneužití dominantního postavení. V takovém případě by se žalovaný mohl jen těžko dovolávat nezbytnosti místního šetření pro jeho „moment překvapení“. Významně totiž klesá pravděpodobnost, že žalovaný po poměrně dlouhém předběžném šetření, v němž komunikoval i s žalobkyní, v jejích obchodních prostorách ještě něco „smysluplného“ objeví. Krajský soud připomíná nedávný rozsudek ze dne 13. 5. 2025, č. j. 31 A 83/2024-152, jenž konstatoval nezákonný zásah provedením místního šetření za situace, kdy žalovaný prováděl extenzivní předběžné šetření a nezahájil správní řízení. Žalobkyně toto však neučinila předmětem žaloby a žalovaný se ani momentu překvapení jako důvodu pro provedení místního šetření nedovolává. Tvrdí, že i když žalobkyně mohla očekávat místní šetření v jejích obchodních prostorách a případně mohla zničit některé obchodní záznamy, pro rozsah možného protisoutěžního jednání by i po takovém „zametání“ zůstaly stopy (např. absence příloh emailů, na které bylo odkazováno v navazujících zprávách). K tomu krajský soud podotýká, že mu nepřísluší hodnotit, jaký postup měl žalovaný „správně“ zvolit, pouze zkoumá, zda byl tento postup souladný se zákonem (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 28. 4. 2022, č. j. 30 A 138/2021–101, bod [37]).
19. Na základě skutkových okolností projednávané věci se však krajský soud přesto domnívá, že provedení místního šetření dostojí požadavku nezbytnosti. Lze totiž souhlasit

s žalovaným, že opakované žádosti o informace či zodpovězení dotazů by byly vzhledem k rozsahu zkoumaného jednání neefektivní. Jakmile si žalovaný předběžným šetřením „vykolíkoval prostor“, měl by mít možnost v tomto prostoru efektivně postupovat co do hloubky. Konkrétně k námitce žalobkyně, že žalovaný při místním šetření stejně procházel dokumenty, o kterých předem věděl a mohl si je proto vyžádat, krajský soud odkazuje na závěr Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 19. 1. 2022, č. j. 2 As 250/2020–81 *„úřad je v případě podezření na protisoutěžní jednání ve složité pozici, pokud jde o získávání relevantní důkazů k jeho prokázání. Místní šetření je přitom mnohdy nezastupitelným a de facto jediným možným nástrojem k opatření důkazů“*. V projednávané věci krajský soud dospěl k závěru, že žalovaný předem nemohl odhadnout, které konkrétní dokumenty si má či nemá ve výzvě dle § 21e ZOHS od žalobkyně vyžádat. Krajský soud proto shledává i v této části místní šetření nezbytným.

IV. d) Vybočení z rozsahu pověření

20. V rámci testu přiměřenosti co do rozsahu reálně provedeného šetření na místě krajský soud hodnotí vazbu mezi úkony žalovaného a zakázanou praktikou (z jejíhož páčání je soutěžitel důvodně podezírán), jak byla vymezena v pověření. Musí tudíž existovat proporcionální vztah nejen mezi rozsahem podezření a rozsahem pověření, ale také mezi rozsahem pověření a rozsahem samotného šetření (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 2. 2019, č. j. 3 As 157/2017-222). Co se týče užití klíčových slov v rámci šetření, Nejvyšší správní soud považuje jejich využívání při nahlížení do elektronických obchodních záznamů soutěžitele za racionální způsob vyhledávání informací (srov. rozsudek ze dne 20. 3. 2019, č. j. 2 As 257/2018-87, bod [25]).
21. Absence zcela jednoznačných zákonných pravidel pro postup žalovaného v jednotlivých typech případů a povaha posuzování proportionality tohoto postupu podle názoru krajského soudu vylučuje jakoukoliv algoritmizaci a vyslovení obecných východisek univerzálně platných pro všechny případy. V každém jednotlivém případě je nutno přihlídnout ke všem okolnostem a posoudit je komplexně ve vzájemných souvislostech. Žalovaný musí přiměřenost svého postupu průběžně vyhodnocovat a včas reagovat, pokud se šetření na místě vzdaluje svému původnímu účelu (srov. citovaný rozsudek ve věci *HP TRONIC Zlín, spol. s r.o.*, bod 33).
22. Žalobkyně spatřuje vybočení z rámce pověření v rovině věcné, konkrétně při použití klíčových slov a plošném prověřování sdílených souborů.
23. Krajský soud se neztotožňuje s výhradou žalobkyně, že žalovaný použil příliš obecná klíčová slova. S výjimkou jednoho samostatně použitého klíčového slova „tajn* cen?k“ žalovaný použil vždy řetězce klíčových slov ve formátu: klíčové slovo OR klíčové slovo AND klíčové slovo OR klíčové slovo, v některých případech použil i více klíčových slov oddělených logickým operátorem OR. Krajský soud z protokolu ověřil, že žalovaný v každém řetězci použil alespoň jednou logický operátor AND. I když tedy žalovaný užil obecné klíčové slovo (například „cen*“, „zbavit“, „odstranit“ či „eliminovat“) vždy jej provázal s klíčovým slovem, které má z pohledu krajského soudu vazbu na zkoumané protisoutěžní jednání vymezené v pověření. Jde o klíčová slova „smlouva o přístupu“, „První novinová“, „Mediaservis“, „obyčejné psaní“, „obchodní psaní“, „tisková zásilka“ a jejich zkratky či jiná znění o stejném významu, které se pro použití logického operátoru AND musela nacházet v každém řetězci. Krajský soud současně nesouhlasí s žalobkyní, že by výrazy „První novinová společnost“, „smlouva o přístupu“ a „obyčejné psaní“ byly obecné.

Jejich vazba na zkoumané protisoutěžní jednání vyplývá z obsahu spisu, neboť právě První novinová společnost jednala s žalobkyní o smlouvě o přístupu pro zajištění zasílání obvyklých obchodních zásilek klientům.

24. Ohledně výrazu „dodatek“ má krajský soud za to, že i tento výraz mohl souviset s šetřeným zneužitím dominantního postavení, neboť ke smlouvě o přístupu s žalobkyní bylo uzavřena řada dodatků. Tato souvislost pak mohla být potvrzena až na základě posouzení obsahu obchodních záznamů spojených s dodatky (srov. obdobně Nejvyšší správní soud k výrazu „dohody“ u *bid riggingového* jednání v bodu [30] citovaného rozsudku č. j. 2 As 257/2018-87). V projednávaném případě současně nebyl žádný zajištěný dokument vyhledán pouze na základě tohoto klíčového slova, ale v kombinaci s dalšími, více zacílenými klíčovými slovy. Krajský soud proto konstatuje, že žalovaný použitím klíčových slov nepřekročil rozsah místního šetření.
25. Žalobkyně dále namítá, že žalovaný se seznamoval s velkým množstvím „předmětů na očích“, přičemž na to v průběhu místního šetření dostatečně nereagoval.
26. Podle ustálené judikatury se za předmět na očích považuje dokument náhodně zachycený při místním šetření, který přímo nesouvisí s šetřením daného protisoutěžního jednání, ačkoli se může jednat o jednání typově obdobné (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 3. 2024, č. j. 4 As 403/2023-60, ze dne 20. 3. 2019, č. j. 2 As 257/2018-87, nebo ze dne 8. 11. 2019, č. j. 5 As 339/2018-40). Pro nyní projednávaný případ je důležité zdůraznit, že „předmět na očích“ je vždy informace, kterou orgán ochrany hospodářské soutěže při šetření zajistí a může ji dále využít v řízení o prošetření možného protisoutěžního jednání za předpokladu, že šetření jinak splňuje všechny stanovené podmínky. Logicky tedy platí, že pokud orgán ochrany hospodářské soutěže podklad při místním šetření přímo nezajistí, nepůjde o „předmět na očích“, protože jej ani nebude moci dále využít jako důkazu. Žalobkyni proto nevznikla újma na jejích veřejných subjektivních právech tím, že žalovaný sice procházel řadu obchodních záznamů, ale následně je nezajistil a tedy je nemůže dále využít. Ostatně, při každém místním šetření by v takovém případě orgány ochrany hospodářské soutěže procházely pouze „předměty na očích“, a část z nich by jen zajistily. Tímto směrem judikatura však zjevně nesměřuje.
27. Krajský soud se proto ztotožňuje s názorem žalovaného v jeho vyjádření, že v projednávaném případě se žalovaný neseznamoval s „předměty na očích“. Z přílohy UOHSX00KY3SJ protokolu o šetření vyplývá, že žalovaný zajistil celkem 46 dokumentů, žádný z nich neoznačil jako „předmět na očích“. Žalobkyně ani netvrdí, že by se žalovaný s některým z nich seznamoval náhodně, bez souvislosti s vymezeným předmětem místního šetření v pověření. Krajský soud proto nepřisvědčuje žalobní argumentaci, že se žalovaný při procházení emailových schránek seznamoval s tisícirovkami „předmětů na očích“. Každý dokument, který žalovaný při šetření procházel, není automaticky předmětem na očích, jak se mylně domnívá žalobkyně.
28. K odkazu žalobkyně na rozsudek ve věci *HP TRONIC Zlín, spol. s r.o.* krajský soud předně konstatuje, že daná věc se skutkově odlišuje od nyní projednávané věci žalobkyně. Jak již krajský soud uvedl výše, nezjistil, že by žalovaný pro vyhledávání v obchodních podkladech žalobkyně používal generická klíčová slova či že by vyhledával v emailových schránkách paušálně, neboť právě pro zacílení na relevantní podklady použil řetězce klíčových slov. Žalobkyně poukazuje na to, že žalovaný se měl spokojit s prověřováním relevantních obchodních podkladů pouze podle předmětu emailu. Krajský soud tomuto poukazu

nepřisvědčuje, neboť z kontextu věci se nejeví, že by žalovaný pojal místní šetření příliš extenzivně, tj. že prohledával každý email, který očividně nesouvisel s prošetřovaným protisoutěžním jednáním. Žalobkyně ostatně nic takového ani nenamítala v průběhu místního šetření. Na rozdíl od věci *HP TRONIC Zlín, spol. s r.o.* žalovaný nezajistil žádné předměty na očích, což taktéž svědčí o tom, že použitá klíčová slova plnila svoji funkci lépe než v případě věci řešené v rozsudku *HP TRONIC Zlín, spol. s r.o.*

29. K argumentaci žalobkyně, že žalovaný měl v průběhu místního šetření pružně zareagovat na přehršel výskytů při používání klíčových slov a vyhledávání korigovat, krajský soud uvádí, že tato tvrzení neodpovídají obsahu správního spisu. Zaprvé z protokolu nevyplývá, že by žalovaný použil v řetězci klíčových slov logického operátoru NOT. Zadruhé nepoužil klíčová slova „akvizic?“ a „zalob“. Žalobkyně ani nenavrhl vlastní důkazy, které by svědčily o jejím žalobním tvrzení. Námitka je proto nedůvodná.
30. Co se týče vyhledávání ve sdíleném úložišti SharePoint, žalovaný nepoužil klíčová slova pro „zacílení“ na dokumenty, které mohly být relevantní pro předmět místního šetření. Žalovaný takto zajistil celkem 13 dokumentů. K tomu krajský soud uvádí, že použití klíčových slov je pouze jednou z pomocných metod pro zpracování velkého množství dat, neznamená to však, že žalovaný musí takto postupovat vždy. Pokud namísto toho žalovaný v projednávané věci zvolil metodu prověřování jednotlivých dokumentů na sdíleném úložišti „ručně“, neznamená to nutně, že vybočil z rozsahu pověření. Žalovaný se taktéž zaměřil na dokumenty vzniklé od roku 2020, což krajský soud považuje za logické a provázané se zkoumaným protisoutěžním jednáním, které mělo spočívat v omezování konkurenta žalobkyně v letech 2023 a 2024, přičemž relevantní bylo i období těmito letům bezprostředně předcházející, neboť v něm probíhala jednání o dodatcích přístupové smlouvy či fúzích žalobkyně s konkurentem (viz např. protokol z ústního jednání ze dne 10. 1. 2024, č. j. ÚOHS-01165/2024/872; příloha UOHSX00J2MAD správního spisu).

V. Závěr a náklady řízení

31. S ohledem na výše uvedené proto krajský soud nepovažuje předmětné místní šetření za nezákonné, protože jeho nezákonnost tedy ani nekonstatuje. Celkově tak dle názoru soudu nedošlo k nezákonnému zásahu do práv namítaných žalobkyní, a proto žalobu podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
32. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, protože mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. července 2025

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu